

gdzie powstały z czasem kolejne budynki mieszkaniowe, a wśród nich również ten – przy ul. Kredytowej (1959 r.), który pierwszy w Polsce, z racji swej nowoczesnej już architektury uzyskał tytuł „Mister Warszawy” w konkursie zorganizowanym przez redakcję „Życia Warszawy”. Akcja, kontynuowana przez następne lata w Warszawie – bardzo cenna, gdyż skierowała zainteresowanie społeczne na architekturę – rozprzestrzeniła się z czasem na całą Polskę. Powstały w tym rejonie i dalsze budynki mieszkaniowe przy pl. Dąbrowskiego (1960 r.), w tym wieżowiec mieszkalny (1961 r.) oraz urządzenia usługowe, jak przedszkole (1960 r.) czy kino „Bajka” (1961 r.).

Taka samą jasną, cementową cegłą, jak w rejonie pl. Dąbrowskiego, wykorzystano w budynku mieszkalno-usługowym przy ul. Rakowieckiej (1962 r.), a także w zespole szkolno-internatowym na Nowym Mieście w Warszawie (1962 r.).

Inną interesującą realizacją „Tygrysów” w zakresie osiedli mieszkaniowych był zespół mieszkaniowy w Aninie (1967 r.). Skala (budynki 3-kondygnacyjne) zabudowy, zróżnicowanie sekcji budynku w zależności od struktury rodzinnej i staranne zaprojektowanie usług niezbędnych do właściwego funkcjonowania osiedla oraz integracja z istniejącym starodrzewem przypadły wyraźnie do gustu mieszkańcom. Jak widzimy, w twórczości „Tygrysów” w owym okresie dużo miejsca zajmowała tematyka mieszkaniowa. Warto zwrócić uwagę na inne interesujące propozycje, jak np. dwupoziomowe mieszkania M3 i M4, a zwłaszcza rozwiązanie wieżowca mieszkalnego o konstrukcji przestrzennej struktury, dającej zarazem atrakcyjny krystaliczny układ fasad przy logicznej kompozycji planu mieszkań we wnętrzu budynku. Wobec braku zainteresowań

Committee, but on a completely different scale. A similarly positive assessment, taking into account the time when it was built, is due to the residential building in Chopin Street in Warsaw (1957), and especially its façade facing the Dolina Szwajcarska park. In this review of the work of the “Tigers” we must also take account of that difficult chapter, the era of Socialist Realism, hard to understand for someone living in the completely different realities of today, when it was simply not possible to design differently. The most characteristic example of their work from this period are the residential buildings in Odyńca Street in Warsaw (1953), intended for the staff of the Ministry of Internal Affairs. The next instalment in this style would have been the set of residential buildings with a common frontage located at No. 138-140, Marszałkowska Street, where the implementation of Socialist-Realist decoration of the façades was abandoned in 1957, after the change of leadership of the Party and a partial relaxation of its policies. It was decided, nevertheless, to build them as designed, in view of the need – as Wierzbicki said – to provide the public with housing without delay.

It was an area “under patronage”, in the jargon of the time, which meant that in order to ensure a uniform character of the buildings they were designed by the same architects. In this case, it was the area of Dąbrowski Square, where further residential buildings were erected eventually, among them the one in Kredytowa Street (1959), which was the first in Poland to win for its modern architecture the title of “Mister Warsaw” in a competition organised by the editors of the daily newspaper “Życie

86

88

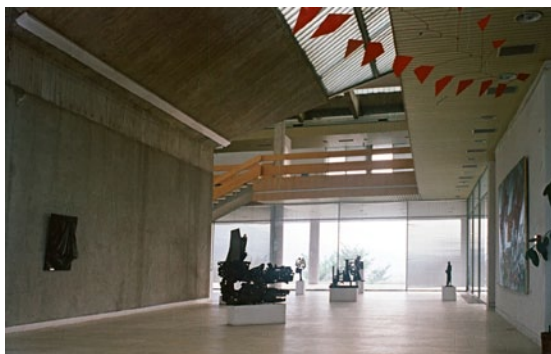
87

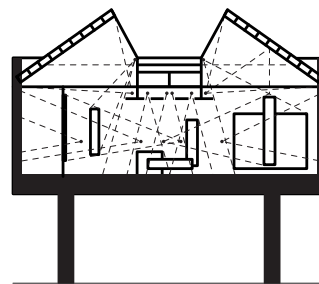
89

90

94. *Muzeum Sztuki
Nowoczesnej
w Skopje: światło
dienne*
*Museum of
Modern Art in
Skopje: daylight*

91

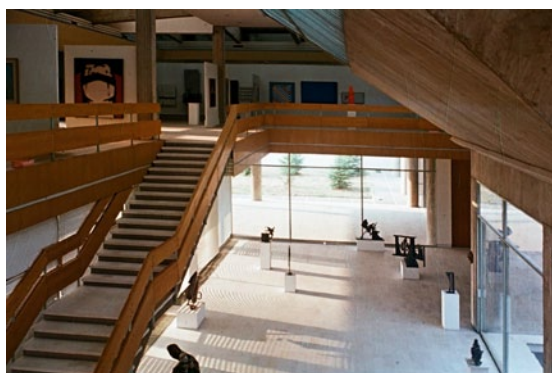
95

92

96

93

97